

ความฉลาดรู้เรื่องเพศของพนักงานทอมบอยในองค์กรเอกชน: กรณีศึกษาเพศทางเลือก
Sexual Wittiness literacy of a Tomboy Employee in a Private Organization: A Case
Study of Alternative Gender

พนิดา นิลอรุณ¹ และ พิทักษ์ ศิริวงศ์²
Panida Ninaroon¹ and Phitak Siriwong²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดรู้เรื่องเพศของพนักงานทอมบอยด้วยวิธีวิทยาการศึกษาแบบเรื่องเล่า ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ พนักงานทอมบอยในองค์กรเอกชนแห่งหนึ่งจำนวน 1 คน

ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดรู้เรื่องเพศของพนักงานทอมบอยในองค์กรเอกชนตามการให้ความหมายของผู้วิจัยนั้น ได้แก่ 1) การค้นหาตัวตน โดยในขณะนี้เป็นการค้นหาและพิสูจน์ตัวตนทางเพศ มีการทดลองเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างต่างเพศกับเพศเดียวกัน เพื่อตัดสินใจในการเลือกเพศให้กับตนเองต่อไป 2) การปกปิดตัวตน เมื่อรู้จักตัวตนแล้ว แต่ด้วยแนวคิดแบบเดิมที่ครอบครัวยึดติดทำให้ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนได้ เพื่อรักษาให้ตนเองเป็นที่ยอมรับจึงปกปิดสถานะไว้ 3) การแสดงตัวตน เมื่อตัวตนถูกเปิดเผยและได้รับการยอมรับ จึงพยายามแสดงออกความเป็นตัวตนผ่านการแต่งกาย กิริยาท่าทาง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจไปสู่การแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และ 4) การตระหนักรู้ตัวตน เมื่อมีความมั่นใจแล้วจึงเกิดความภูมิใจซึ่งเป็นแรงขับให้มีความมุ่งมั่นในการดำเนินชีวิต ตลอดจนการวางแผนการใช้ชีวิตในอนาคต ข้อเสนอแนะจากการวิจัย การเปิดพื้นที่เพื่อให้สังคมกลุ่มเพศทางเลือกได้มีโอกาสแสดงตัวตน มีที่ยืนในสังคม นอกจากนั้นยังเป็นการเปิดเผยเรื่องราวให้สังคมได้รับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นจริงผ่านเรื่องเล่าจากผู้ให้ข้อมูลหลักนำไปสู่การถอดถอนมายาคติความเชื่อแบบเดิมเพื่อก้าวสู่ความเท่าเทียมอย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจส่งผลไปถึงแนวคิดทางกฎหมายที่รองรับกลุ่มคนชายขอบให้ไม่เป็นบุคคลที่ถูกละเลยอีกต่อไป

คำสำคัญ: ความฉลาดรู้เรื่องเพศ ทอมบอย เพศทางเลือก

¹สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²ที่ปรึกษา สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purpose of this research was to investigate the sexual wittiness of a Tomboy employee. The method of study was carried out by a narrative method. The key informant was a Tom boy employee in a private organization.

The research result revealed that the sexual wittiness of the Tomboy employee based on the definition given by the researcher included 1) Self-Exploring, 2) Self-Hiding, 3) Self-Exposing and 4) Self-Actualizing. In the first stage, he would explore and prove his selfness based on his own gender. He would also try to compare the relationship between himself and the people in the same and opposite sexes in order choose an appropriate gender for him. Secondly, although knowing himself but because of the conventional beliefs of the family, he had to hide his status in order to be socially accepted. Thirdly, when exposing himself and getting acceptance, he would try to show himself by means of dressing and behaving to gain self-confidence for social interaction. Finally, when having self-confidence, he would have self-actualization and be proud of himself. This could be a dive for him to go on living and planning for his future. Therefore, it is suggested that the society provide more opportunity for the people in alternative genders to show off themselves and to have a place to stand. Besides, this study reveals the true study of a person in an alternative gender to the public. It may lead to mythology removal of some traditional beliefs and a step forward for gender equality. It may also provide some ideas for law makers in the future not to ignore this group of people.

Keywords: Sexual wittiness, Tomboy, Alternative Gender

บทนำ

มุมมองทัศนะแบบสมัยใหม่ (Modernist Perspective) ได้ให้ความรู้เรื่องเพศของมนุษย์เป็นพัฒนาการหรือกระบวนการที่มีลักษณะเป็นแนวราบในเส้นตรง และมีความเชื่อในแก่นแท้หรือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามธรรมชาติของเพศตามลักษณะทางกายภาพ ซึ่งความซับซ้อนของประสบการณ์ชีวิตทางเพศของมนุษย์นั้น ต่อมาได้ถูกท้าทายด้วยแนวความคิดแบบพหุลักษณะ (Pluralism) โดยมีกระบวนการที่จะพยายามปิดช่องว่างที่เหลือของวิทยาศาสตร์ (Simon, 2003) แนวคิดแบบพหุลักษณะยังเชื่ออีกว่าสังคมนั้นเป็นส่วนทำให้บุคคลให้ความหมายกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวตามระเบียบสังคมที่มีการกดทับจนทำให้บุคคลสามารถต่อรองและให้ความหมายต่อสิ่งใด ๆ ได้ ความคิดแนวนี้จึงเต็มไปด้วยการต่อรองทางประสบการณ์ ทำให้แต่ละบุคคลใช้ความรู้เรื่องเพศในแบบของตนเอง อีกทั้งยังเป็นส่วนทำให้แนวคิดการยึดมั่นกรอบความคิดใน เพศสภาพ (Gender) ไปสู่การแบ่งแยกทางสังคมของชายและหญิง (Gillian, 2003)

การทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศ จะสามารถทำให้เราได้รับรู้และเข้าใจถึงค่านิยม ความเชื่อ โลกทัศน์ และขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ก่อร่างและหล่อหลอมการแสดงออกทางเพศของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม ทำให้เกิดการแบ่งขั้วทางความคิดใหญ่ ๆ สองขั้ว คือ เชื่อในระบบสองเพศ ส่วนขั้วที่สอง คือ เชื่อว่ามนุษย์มีความแตกต่างกันสามารถแสดงออกพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ ความรู้สึก และอัตลักษณ์ทางเพศได้หลากหลายโดยไม่คำนึงถึงการผูกติดอยู่กับเพศธรรมชาติรวมไปถึงเพศสรีระอีกด้วย (นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, 2557) ผู้ที่มีร่างกายไม่ตรงกับจิตใจจึงพยายามปรับเปลี่ยน

ร่างกายของตนเองให้สอดคล้องตามสภาวะจิตใจ ทั้งนี้เพื่อนำตนเองเข้าสู่การได้มีพื้นที่ทางเพศ โดยการอ้างอิงความเป็นเพศใดเพศหนึ่งในสังคม (Ekins Richard, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปิยลักษณ์ โปธิยวรรณ (2554) เรื่อง ผลจากการเปลี่ยนแปลงเพศสู่การพัฒนาตัวตนคนข้ามเพศ ที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักเพศเดียวกันที่เปิดเผยตนเองว่าเป็นคนข้ามเพศที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ซึ่งก่อนหน้านั้นดำรงชีวิตมาด้วยความขัดแย้งทางสรีระและจิตใจ จึงตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศให้มีลักษณะตรงกับสภาพจิตใจและเพื่อหาพื้นที่ยืนทางสังคมให้กับตัวเอง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แม้กลุ่มชายรักเพศเดียวกันจะผ่าตัดแปลงเพศแล้วนั้น แต่ด้วยความสัมพันธ์เชิงอำนาจของสังคมไทยได้จัดวางความเป็นเพศตามที่สังคมยอมรับได้ส่งผลให้คนข้ามเพศเหล่านี้ถูกตีตรา กดขี่ เอาไรต์เอาเปรียบ ไม่มีอำนาจต่อรอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกแสดงออกมาในรูปของความรุนแรงทั้งทางสังคม วัฒนธรรม และความรุนแรงทางโครงสร้าง นำไปสู่การขบเขี่ยให้ออกห่างทางสังคมจนเป็นคนชายขอบในที่สุด

ทอม หรือ ทอมบอย (Tomboy) คือคำจำกัดความ ที่สังคมให้ความหมายต่อพฤติกรรมของหญิงรักหญิง แปลว่า หญิงที่มีลักษณะท่าและหยาบโหลมีพฤติกรรมเหมือนกับเด็กผู้ชายที่ชอบทำเสียงดังหญิงที่มีกิจกรรมทางเพศอย่างไร้การยับยั้งชั่งใจหรือเด็กหญิงที่แก่นแก้ว (Oxford University, 2007) ทั้งนี้ทอมบอยอยู่ในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (Homosexuality) ในสังคมอาจถูกจัดเป็นกลุ่มคนชายขอบแต่มีการศึกษาของรัชนิชา ไชยลังการ (2555) เรื่องการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศในแบบหญิงรักหญิงของกลุ่มแรงงานหญิงในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน: พลวัตและการต่อรองของพื้นที่สังคมและตัวตน พบว่า โรงงานนิคมอุตสาหกรรมลำพูน ส่วนใหญ่เป็นโรงงานทอผ้า

แรงงานหญิงจึงเป็นแรงงานหลักในโรงงาน ลัดส่วนของสาวโรงงานครึ่งหนึ่งเป็นทอมบอย ภายใต้ความเป็นชายของสังคมนั้นแต่ภายในพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรมนี้กลับกลายเป็นพื้นที่เอื้อต่อการสร้างเอกลักษณ์และการแสดงตัวตนของกลุ่มหญิงรักหญิงได้เป็นอย่างดี อีกทั้งกลุ่มทอมบอยยังมีลักษณะด้านกายภาพอันเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ด้วยเพศสภาพของทอมบอย เป็นกลุ่มที่ไม่นิยมลาแต่งงานหรือลาคลอด ซึ่งใช้เวลานาน ข้อนี้จึงถือว่าเป็นข้อได้เปรียบที่สอดคล้องกับระบบการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จึงทำให้ทอมบอยเริ่มมีบทบาท พื้นที่ตัวตน และสร้างค่านิยมวัฒนธรรมของกลุ่มหญิงรักหญิงจนกลายเป็นเพศวิถีทางเพศกระแสหลักในพื้นที่นั้นในที่สุด

องค์กรปัจจุบันในทุกวันนี้ นอกจากจะเป็นพื้นที่ของกลุ่มคนทำงานจากภูมิหลังที่มีความแตกต่างกันไปแล้ว อีกสิ่งหนึ่งคือความหลากหลายทางเพศที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในองค์กรต่าง ๆ ทำให้เกิดเพศวิถีที่ถูกหล่อหลอมจากวัฒนธรรมของแต่ละคนในองค์กรอย่างมากมาย พฤติกรรมการแสดงออกต่อบุคคลตามเพศวิถีนั้น ๆ ขององค์กรจึงมีความซับซ้อนสำหรับความฉลาดรู้ในเรื่องเพศ (sexual literacy) นั้นหมายถึง การตระหนักรู้ถึงความสำคัญเรื่องเพศในตัวตนของตนเอง รวมไปถึงความสัมพันธ์ในการติดต่อ กับคนอื่น ๆ ในสังคม นอกจากนั้นยังสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่แสดงถึงตัวตนไปยังคนอื่น ๆ ได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยต้องยึดมั่นในความเป็นตัวตนว่ามีคุณค่าภูมิใจและไม่สนใจต่อบรรทัดฐานที่สังคมตั้งไว้ ความฉลาดรู้เรื่องเพศยังเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดตัวตนของบุคคล และจะช่วยส่งเสริมและปกป้องสุขภาพทางเพศและสิทธิทางเพศ (นภาพรณี หะวานนท์ และคณะ, 2554)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา เรื่อง ความฉลาดรู้เรื่องเพศของพนักงานทอมบอยในองค์กรเอกชน โดยศึกษาเกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิต การปฏิบัติตนเองและผู้อื่น การใช้ชีวิตร่วมกับผู้คนที่ในสังคมปัจจุบันรวมถึงความคิด ความรู้สึกที่ต้องการให้สังคมรับรู้ผ่านคำบอกเล่าจากผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ พนักงานทอมบอยในองค์กรเอกชนตามประเด็นหลัก 4 ประการ คือ การค้นหาตัวตน การปกปิดตัวตน การแสดงตัวตน และการตระหนักรู้ตัวตนของพนักงานทอมบอย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความฉลาดรู้เรื่องเพศของพนักงานทอมบอย โดยศึกษาเกี่ยวกับการค้นหาตัวตน การปกปิดตัวตน การแสดงตัวตน และการตระหนักรู้ตัวตนของพนักงานทอมบอย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลักนั้นผู้วิจัยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง คือ ทอมบอยที่ทำงานในองค์กรเอกชนแห่งหนึ่งจำนวน 1 คน เนื่องจากการศึกษาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยจึงขอปกปิดชื่อจริงของผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งนี้ชื่อที่แสดงในการศึกษาคครั้งนี้จึงขอเสนอเป็นนามสมมติแทน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

วิธีการศึกษาแบบเรื่องเล่า โดยตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการศึกษาเรื่องความฉลาดรู้เรื่องเพศของพนักงานทอมบอยในองค์กรเอกชน ผู้วิจัยใช้เทคนิคสามเส้า (Triangulation technique) ตามแนวทางของ Patton (1990) ซึ่งมี 4 ลักษณะ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีต่างแหล่งข้อมูล (Analyst Triangulation) คือ ในการวิจัยมีการใช้ข้อมูลจากหลากหลายแหล่งข้อมูล แต่ใช้วิธีการเดียวกัน ซึ่งครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีโอกาสได้ฟังเรื่องเล่าจากแฟนสาวของผู้ให้ข้อมูลหลักในเรื่องเดียวกัน เพื่อยืนยันข้อมูลที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลหลักให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เดินทางไปยังสถานที่นัดแนะกับผู้ให้ข้อมูลหลัก เมื่อถึงเวลานัดผู้ให้ข้อมูลหลักเดินทางมาพร้อมกับแฟนสาว ผู้วิจัยแนะนำรายละเอียดการศึกษาในครั้งนี้ก่อนจะขออนุญาตบันทึกเสียง การสนทนาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สะท้อนมุมมอง การดำเนินชีวิต และความเป็นตัวตนของผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยเครื่องมือการวิจัยคุณภาพที่สำคัญ คือ ตัวผู้วิจัยเป็นผู้ฟัง และผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้เล่า ทั้งนี้ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงสนทนาโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง รวมไปถึงสมุดบันทึก ปากกาที่นำมาใช้บันทึกประเด็นสำคัญ รวมไปถึงอริยาบถระหว่างที่ผู้ให้ข้อมูลเล่าเหตุการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิทยา คือ การศึกษาเรื่องเล่า และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยเมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตีความจากลำดับเนื้อหาเรื่องเล่า ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความรู้ร่วมกันระหว่างผู้เล่า คือ ผู้ให้ข้อมูลหลัก และผู้ฟัง คือ ผู้วิจัย ผลการศึกษาที่ได้จึงเป็นการตีความจากตัวผู้วิจัยผ่านการฟังเรื่องราวจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเปิดประเด็นแรกโดยให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเล่าอะไรก็ได้ ซึ่งบทสนทนาดังกล่าวผู้วิจัยได้เรียบเรียงตามความหมายของความฉลาดรู้เรื่องเพศดังนี้

การค้นหาค้นพบ

ชีวิตของน้ำเต๋โตมาพร้อมกับแม่และยายที่เชียงใหม่ พ่อเสียชีวิตตั้งแต่อายุได้เพียง 2 ขวบ น้ำเต๋ไม่รู้สึกรู้ว่าตัวเองแตกต่างหรือผิดแปลกจากเพื่อนคนอื่น ๆ จนกระทั่งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 น้ำเต๋ย้ายมาอยู่โรงเรียนประจำกินนอนที่กรุงเทพฯ และที่นั่นเป็นครั้งแรกที่ทำให้น้ำเต๋รู้สึกเด่นชัดว่าตัวเองชอบผู้หญิง และเมื่อถึงวันปิดเทอม ช่วงเวลาที่อยู่ที่บ้านน้ำเต๋ใช้เวลาคุยโทรศัพท์กับแฟนสาวรุ่นพี่ จนพี่สาวรู้ว่า น้ำเต๋เป็นทอม จากนั้นจึงมาปรึกษาคุณครูของน้ำเต๋ ซึ่งคุณครูบอกว่า น้ำเต๋มีแฟนเป็นผู้หญิงจริง ๆ พี่สาวจึงตกลงจะนำน้ำเต๋ย้ายโรงเรียน ด้วยเหตุผลเพราะว่าไม่อยากให้น้ำเต๋เป็นทอม การย้ายเข้ามาในโรงเรียนรวมชายหญิงนั้นน้ำเต๋ได้เลิกเป็นทอม น้ำเต๋จึงจำใจต้องมาเรียนโรงเรียนใกล้บ้านที่เป็นโรงเรียนรวมชายหญิง

การปกปิดตัวตน

เรื่องราวในครั้งนี้ทำให้คนในครอบครัวของน้ำเต๋รู้ว่าน้ำเต๋เป็นทอม ทุกคนต่างต่อต้านขัดขวางไม่ให้น้ำเต๋เป็นทอม น้ำเต๋จึงเริ่มปกปิดตนเอง โดยไม่แสดงท่าทีกระโดดกระเดกเป็นเด็กผู้ชาย ไว้ผมยาวเหมือนผู้หญิง เพื่อซ่อนเร้นสิ่งที่ตนเองเป็นไม่ให้ครอบครัวล่วงรู้ แต่ในใจน้ำเต๋นั้นยังคงชอบผู้หญิงเหมือนเดิม เมื่อกล่าวถึงการยอมรับเรื่องสถานะทางเพศของครอบครัวน้ำเต๋ น้ำเต๋เล่าด้วยสีหน้าเป็นกังวลว่า แม่และยายของตนไม่ยอมรับเพศที่พวกเขาเรียกว่า ทอม แม่และยายของน้ำเต๋บอกว่า “อย่าทำแบบนี้ มันผิดรู้ไหมลูก ลูกต้องไม่เป็นทอมนะห้ามเป็นเด็ดขาด”

น้ำก็ได้แต่พยักหน้าฟังเพราะไม่อยากรู้แม่และยาย
ไม่สบายใจ แต่ภายในใจน้ำครุ่นคิดอยู่เสมอว่า “เป็น
แบบนี้มันผิดอย่างไร” ทำให้ครั้งหนึ่งน้ำเคยลอง
เปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยหันไปลองคุยกับผู้ชายเพื่อ
ทดสอบดูว่าเราสามารถชอบผู้ชายหรือไม่ แต่แล้วน้ำ
ก็รู้ว่า ความรักแบบชายหญิงที่สังคมต่างก็ให้บรรทัด
ฐานว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมนั้นเป็นสิ่งที่น้ำไม่
ต้องการ น้ำเล่าด้วยแววตาเศร้า ๆ

การแสดงตัวตน

เมื่อชีวิตน้ำเริ่มเข้ามาหาวิทยาลัย
สังคมของน้ำมีทั้งเพื่อน รุ่นพี่ ซึ่งต่างก็รู้สถานะของ
น้ำดี น้ำเริ่มแต่งตัวเพื่อแสดงออกความเป็นตัวตน
มากขึ้น โดยตัดผมสั้นแบบผู้ชาย เริ่มใส่กางเกงไปเรียน
ใช้ผ้าสำหรับรัดหน้าอก แม่ของน้ำเมื่อเห็นดังนั้น
ก็คอยตักเตือนเป็นครั้งคราวว่า “อย่าเป็นนะ” บ้างก็
“ไม่ให้เป็นนะ” น้ำก็ได้แต่รับปากพยักหน้าแบบไปที
จนกระทั่งน้ำเริ่มติดสังคมที่มหาวิทยาลัย โดยไปนอน
หอเพื่อนหรือรุ่นพี่ แม่เริ่มเป็นห่วง จึงโทรศัพท์ตาม
กับเพื่อนของน้ำ คุยกันไปคุยกันมาแม่จึงได้ความจาก
เพื่อนของน้ำว่า อยู่มหาวิทยาลัยน้ำเป็นทอม ครั้ง
นั้นเองที่ทำให้ครอบครัวของน้ำรู้สถานะของน้ำชัดขึ้น
ในคราวปิดภาคเรียนน้ำได้ไปเยี่ยมยายที่เชียงใหม่
ครอบครัวน้ำทั้งแม่และยายก็ยังคงพูดคุยเกี่ยวกับการ
เป็นทอมของน้ำ แต่ครั้งนี้แตกต่างจากทุกครั้ง
เมื่อยายเอ่ยขึ้นมาว่า “ให้มันเป็นไปเถอะ ดีแล้วจะได้
ไม่ต้อง” น้ำบอกว่าเหตุที่ยายกล่าวเช่นนั้นเป็น
เพราะว่าวัยรุ่นแถวบ้านที่เชียงใหม่ต่างก็มีลูกตั้งแต่
อายุยังน้อยกันทั้งนั้น มีหน้าซำยังดูแลตัวเองกับลูก
ไม่ได้เลย ยายจึงกังวลว่าหากน้ำต้องมีชีวิตเช่นวัยรุ่น
แถวนี้ยายคงรับไม่ได้มากกว่าการที่น้ำเป็นทอมเสียอีก
แม่เมื่อได้ฟังความเห็นของยายก็มีที่ทำอ๋อลงเห็น
ด้วยกับความคิดของยาย ในตอนนี้อย่างนี้ น้ำเริ่มแสดง
ตัวตนเด่นชัดขึ้นด้วยการแต่งกายเลียนแบบผู้ชาย

เริ่มแรกด้วยการตัดผมสั้นแบบผู้ชาย ซ้อมเสื้อผ้าของ
ผู้ชาย และเป็นครั้งแรกที่เริ่มซื้อเสื้อรัดหน้าอกมาใส่
น้ำเล่าด้วยท่าทางผ่อนคลายยิ้มแฉ่งว่า “เราแต่งตัว
แบบนี้แล้ว เรารู้สึกมั่นใจ เรารู้สึกว่ามันเหมาะกับเรา
และมันทำให้เราดูดี ดูหล่อขึ้นมา” โดยน้ำหาซื้อ
เสื้อผ้าของผู้ชายที่มีขนาดเล็กพอดีตัวของน้ำมาสวม
ใส่ตอนเรียนมหาวิทยาลัย โดยเลียนแบบรูปแบบ
เสื้อผ้าจากการค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต หรือ
โทรทัศน์ บ้างก็จากคำแนะนำของเพื่อนทอมด้วยกัน

การตระหนักรู้ตัวตน

เมื่อเรียนจบมหาวิทยาลัย ก้าวเข้าสู่
วัยทำงาน อันดับแรกที่น้ำคิด คือ ชุดเครื่องแบบการทำงาน
ต้องไม่ใช่เครื่องแบบที่เป็นกระโปรง และต้องมีอิสระ
ในการแต่งตัวไปทำงาน เพราะน้ำไม่มั่นใจเมื่อต้องสวม
เสื้อผ้าแบบผู้หญิง ทำให้น้ำเลือกทำงานในองค์กร
เอกชนที่อนุญาตให้น้ำสามารถสวมกางเกงทำงานได้
การทำงานของน้ำราบรื่นดีไม่มีปัญหาเกี่ยวกับหัวหน้างาน
สำหรับหัวหน้างานนั้นมีหยอกล้อน้ำบ้าง แต่ก็อยู่ใน
ขอบเขตที่น้ำรับได้ เพื่อนร่วมงานมีทั้งคนที่เป็นแบบ
น้ำและบ้างก็เป็น “กะเทย” สำหรับเพื่อนร่วมงานที่
เข้าใจและยอมรับสิ่งที่น้ำเป็นก็มี แต่ก็มีบางคนที่น้ำ
ไม่ค่อยชอบหน้านัก เพราะเพื่อนร่วมงานคนนี้แสดง
ปฏิกิริยาที่ไม่เป็นมิตร มีหน้าซำยังชอบพูดจาถูก
เหยียดหยามน้ำอีกด้วย น้ำเล่าด้วยสีหน้าจริงจังว่า
เพื่อนร่วมงานคนนี้เป็นผู้ชายชอบพูดจาหยาบค้ายกับ
น้ำ เช่น “ทอมก็เป็นเมียผู้ชายได้” “ทอมถูกก็เอาได้”
และยังเคยพูดจากับแฟนของน้ำอย่างไม่เหมาะสมว่า
“เมียทอมก็เป็นเมียถูกได้” ส่วนปัญหาเรื่องการทำงาน
ก็มีอุปสรรคเรื่องเพศอยู่บ้างเช่น ลูกค้าเคยเรียกน้ำว่า
“ไอ้ทอม” น้ำพูดสีหน้าเคร่งเครียดว่า “ไม่ได้โกรธหรอก
นะที่เรียกว่า ทอม เรายอมรับว่าเราเป็นอะไร แต่คำพูด
เขามันแสดงถึงการรังเกียจเพศที่เราเป็น” น้ำกล่าว
พร้อมกับเล่าต่อว่า ตัวเองรู้สถานะของตนดีว่าต้อง

ปฏิบัติตนเช่นไรกับลูกค้า จึงพยายามสงบสติอารมณ์ ไม่แสดงอาการโกรธออกมา น้ำย้าต่ออีกว่าปัจจุบัน แม้จะมีคนหันมายอมรับเรื่องเพศกันเพิ่มขึ้นแล้วก็ตาม แต่ตนเองก็ยังรู้สึกแปลกจากคนอื่น ๆ อยู่เสมอ เพราะคำพูดหรือคำสรรพนามที่ใช้เรียกเพศอย่างน้ำนั้นเองที่ตอกย้ำความแปลกแยกทางสังคม

ชีวิตความรักของน้ำในวันนี้ น้ำบอกว่ามีความสุขมาก น้ำพูดพลางหันไปมองหน้าแฟนสาวที่มาด้วยกัน แต่น้ำบอกว่ากว่าจะมาถึงวันนี้ ตนเองก็ผ่านเรื่องราวต่าง ๆ มาก่อนข้างสาหัสเช่นเดียวกัน แฟนสาวคนปัจจุบันของน้ำมีอายุเท่ากันกับน้ำ น้ำบอกว่าไม่ได้เปรียบตนเองเป็นเหมือนเพศชายที่ต้องแสดงความปกป้องแฟนสาว เพราะตนเองไม่คิดว่าจะสามารถดูแลใครได้ การที่น้ำมีแฟนน้ำแค่ต้องการเพื่อนหรือคนปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แต่น้ำก็ใส่ใจความรู้สึกของแฟนสาวอยู่เสมอ ฝ่ายแม่ของแฟนสาวนั้นไม่ยอมรับเรื่องที่ลูกสาวคบหากับทอมและยื่นคำขาดว่า “อย่าทำให้แม่เสียชื่อเสียง” ซึ่งแตกต่างจากแม่ของน้ำที่เข้ากันได้ดีกับแฟนสาวของน้ำและให้อิสระในการคบหากันระหว่างน้ำกับแฟนสาวอีกด้วย น้ำยอมรับว่าตนเองกลัวแม่ของแฟนสาวมาก ถึงแม้ไม่เคยพบกันก็ตาม น้ำเชื่อมั่นว่า ตนเองไม่สามารถเอาชนะใจแม่แฟนสาวได้ เพราะถึงอย่างไรน้ำเชื่อว่าแม่ของแฟนสาวก็ไม่มีทางเปลี่ยนความคิดเรื่องเพศได้ แต่ตนเองก็ทำหน้าที่ในฐานะแฟนให้ดีที่สุด โดยการอยู่ดูแลกันและกันไปเรื่อย ๆ น้ำบอกว่าตนเองติดตามข่าวเรื่องการออกกฎหมายให้กลุ่มรักเพศเดียวกันจดทะเบียนสมรสกันได้ น้ำเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ต่อตนเองมากและต้องการให้มีการนำมาใช้จริง น้ำบอกว่าเคยพูดคุยกับแฟนสาวว่าหากมีกฎหมายนี้ขึ้นมาจริง ๆ น้ำและแฟนจะไปจดทะเบียนสมรสกันอย่างแน่นอน ก่อนที่เรื่องเล่าครั้งนี้จะจบลง น้ำกล่าวว่า น้ำไม่คิดว่าการที่ตนเอง

เป็นแบบนี้จะเดือดร้อนใคร ถึงน้ำอาจจะดูแปลกแตกต่างจากคนอื่น แต่การกระทำเป็นสิ่งที่ไม่เห็นค่าความเป็นคนของน้ำได้มากกว่าค่าของความ เป็นเพศใด “ถึงเราจะเป็นอย่างนี้ ไม่ปกติในสายตาคนอื่น แต่ครอบครัวเรา แฟนเรา เพื่อนเรา เข้าใจในสิ่งที่เราเป็นก็พอแล้ว ทุกวันนี้ทำอะไรก็ไม่แคร์ใครนะ คิดถึงแต่คนที่เรารักและเขาก็รักเรา ก็พอแล้ว”

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องเล่าจากชีวิตของน้ำ ทอมบอยวัยทำงานที่ผ่านช่วงชีวิตในวัยเด็ก วัยรุ่น จนถึงวัยทำงานในปัจจุบันนั้น มีวิธีแสดงออกทางพฤติกรรมหรือบอกกล่าวเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องเพศของตนเองอย่างไร รวมไปถึงการยอมรับจากสังคม ครอบครัว รวมถึงตนเองมีความภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่อย่างไร โดยอภิปรายผลได้ดังนี้

การค้นหาตัวตน

ในวัยเด็กนั้น จะเห็นได้ว่า น้ำก็เป็นเด็กผู้หญิงธรรมดาทั่วไปที่เติบโตมาด้วยการเลี้ยงดูของแม่และยาย รวมไปถึงพี่สาวซึ่งต่างก็เป็นผู้หญิงทั้งหมด โดยมีการเลี้ยงดูที่ค่อนข้างอยู่ในกรอบตามเพศวิถีทางสังคมที่ได้กำหนดไว้ มีความเชื่อเรื่องเพศว่าคนเราสามารถแบ่งเพศได้แค่ 2 เพศเท่านั้น น้ำจึงถูกอบรมมาให้มีวิถีชีวิตตามรูปแบบของผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย กริยามารยาท รวมไปถึงการรักรวมลงจนตัวต่อเพศตรงข้าม จนกระทั่งเมื่อน้ำได้มีโอกาสเรียนในโรงเรียนประจำหญิงล้วน และที่นั่นเองถือเป็นจุดเปลี่ยนในชีวิตของน้ำ น้ำรู้สึกชอบพอกับเพศเดียวกัน โดยมีการแสดงออกทางพฤติกรรมในลักษณะของคู่รักตามแบบคู่รักต่างเพศทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อครอบครัวรู้เรื่องพฤติกรรมรักเพศเดียวกันของน้ำก็ใช้วิธีย้ายให้น้ำไปเรียนโรงเรียนรวมชายหญิงหวังว่าสภาพแวดล้อมโรงเรียนรวมชายหญิงจะทำให้

น้ำสามารถหันกลับมาชอบเพศตรงกันข้ามก็เป็นได้ ในระยะนี้ตัวน้ำเองก็พยายามค้นหาและพิสูจน์ความต้องการของตัวเองเช่นกัน โดยการทดลองเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างต่างเพศกับเพศเดียวกัน แต่น้ำก็พบว่า ตนเองไม่ชอบความสัมพันธ์ความรักแบบต่างเพศ ซึ่งแตกต่างจากความสัมพันธ์ความรักแบบเพศเดียวกัน ตนเองรู้สึกว่าการชอบมีความสุขทุกครั้งที่ได้พูดคุย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carr (2007) ได้ศึกษาเรื่อง Where have all the tomboys gone? Women's accounts of gender in adolescence พบว่า การหยุดหรือดำเนินต่อของทอมบอยมีเหตุผลหลายประการ ประกอบด้วย ความสนใจในเพศตรงข้าม แรงกระตุ้นของพ่อแม่และเพื่อนหรือคนใกล้ตัว การเข้าร่วมกีฬา และไร้อารมณ์ทางเพศของผู้หญิง

การปกปิดตัวตน

เมื่อน้ำรู้จักตัวตนว่า ตนเองชอบความสัมพันธ์แบบเพศเดียวกัน แต่ความสัมพันธ์ลักษณะนี้น้ำรู้สึกว่ามันคือเรื่องแปลกในสังคม เพราะบรรทัดฐานทางสังคมที่กดทับให้น้ำรู้สึกได้ถึง ความแปลกแยกระหว่างตนเองกับคนอื่น ๆ ถูกตีตราด้วยคำว่าไม่ปกติ เพียงเพราะไม่อยู่ในโครงสร้างทางสังคมที่ถูกกำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เหมาะสม และทุกคนควรพึงปฏิบัติ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ครอบครัวยอมรับไม่ได้ ในระยะเวลาที่น้ำพยายามปกปิดความเป็นทอมไม่ให้ครอบครัวจับได้ โดยน้ำจะสงวนท่าทีของน้ำไว้แสดงออกเฉพาะกับเพื่อน ๆ เท่านั้น เพราะน้ำคงคิดถึงความรู้สึกของครอบครัวคงรับสถานะทอมของน้ำไม่ได้ น้ำไม่อยากจะให้ครอบครัวต้องทุกข์ใจกับสิ่งที่น้ำเป็น น้ำจึงต้องพยายามปกปิดตัวตนเพื่อความสบายใจของครอบครัวและยังคงความภาคภูมิใจในตัวน้ำได้ น้ำตระหนักถึงหน้าที่ของตนเองได้ดีเยี่ยม เพราะในช่วงเวลาวัยนั้น น้ำยังอยู่ในความดูแลของครอบครัว สายใยแห่งครอบครัวก็

เป็นเหตุผลที่น้ำเลือกปกปิดตัวตนเพื่อครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wong (2012) ได้ศึกษาเรื่อง Doing gender, doing culture: Division of domestic among lesbians in Hongkong เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเลสเบียนและลักษณะทางครอบครัว พบว่า เพศถูกแยกเป็นสองขั้วคือ ความไม่มีระเบียบและมีระเบียบ ที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในครอบครัว ความเหมาะสมในการรักษาواهرกรรมรักต่างเพศของความเท่าเทียมทางเพศและวัฒนธรรมของหน้าที่แม่สามารถนำไปสู่การตอรองของเลสเบียน เพื่อคงความเท่าเทียมกันของอำนาจในความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของพวกเขา

การแสดงตัวตน

จนเมื่อถึงวันที่ครอบครัวรู้ถึงสิ่งที่น้ำพยายามซ่อนเร้นมาโดยตลอด การแสดงตัวตนของน้ำก็เริ่มชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ ตามวัยผ่านพฤติกรรมการแต่งกายเลียนแบบเพศชาย พฤติกรรมการแต่งกายเพื่อแสดงตัวตนของความเป็นทอมบอยของน้ำนั้นเกิดจากการหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตบ้าง จากเพื่อน ๆ หรือคนรู้จักที่เป็นทอมบอยเหมือนกัน การแสดงออกผ่านทาง การแต่งกายแบบผู้ชายนั้น เป็นการสื่อความหมายของคำว่าทอมบอยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การแต่งกายที่ดูทะมัดทะแมง คล่องตัว เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงความเป็นทอมบอยกับสังคม อีกทั้งทำให้พวกเขารู้สึกมั่นใจในตัวเองและคิดว่าเหมาะสมกับสิ่งที่น้ำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Randal (1999) ได้ศึกษาเรื่อง I plan to be a 10 Online literacy and Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender student. พบว่ากลุ่ม LGBT (Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender student) ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารโดยช่องทางที่หลากหลายเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงออกตัวตนและเริ่มแสดงออกทางตัวตนในสังคมอินเทอร์เน็ต

การตระหนักรู้ตัวตน

น้ำยยอมรับตนเองว่าเป็นทอมบอย มีพฤติกรรมแบบแข็งกระด้างคล้ายคลึงกับพฤติกรรมผู้ชาย เรียกได้ว่าเป็นกลุ่มคนชายขอบที่มีเพียงส่วนน้อยของสังคมเท่านั้น เมื่อเสียงเล็ก ๆ เหล่านี้มีน้อยย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงความคิดทางสังคมที่ยึดติดอยู่กับโครงสร้างเดิมได้ ซ้ำร้ายไปกว่านั้นยังคอยกดทับซ้ำเบียดให้พวกเขาหลุดออกไปในที่สุด สิ่งที่สามารถทำให้ทอมบอยอย่างน้ำยั้นหยัดอยู่ในสังคมได้คือความเข้าใจของคนในครอบครัว แฟน และเพื่อน ๆ ที่ใกล้ชิดกับน้ำยต่างก็ยอมรับในตัวตนของน้ำยได้ ด้วยเหตุนี้เองจึงเปรียบเสมือนกำลังใจที่ใช้หล่อเลี้ยงน้ำให้ดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีความสุข การรับรู้ถึงหน้าที่ของตนเองว่าเวลานี้ตนเองอยู่ในบทบาทใด กล่าวคือ เวลางาน หน้าที่คือพนักงานบริการลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กร แม้จะได้รับการดูถูกเหยียดหยามเรื่องเพศ ความตระหนักรู้ในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถก้าวผ่านสถานการณ์ที่ขัดแย้งกับอารมณ์ภายในจิตใจได้

ในฐานะแฟน ถึงแม้อุปสรรคยิ่งใหญ่สำหรับน้ำยคือ การทำให้แม่ของฝ่ายหญิงยอมรับให้ได้ ซึ่งน้ำยเชื่อว่าไม่มีทางเป็นไปได้ แต่ถึงกระนั้นน้ำยก็ยังคงปฏิบัติต่อแฟนสาวอย่างดีที่สุดเท่าที่ทำได้ การใช้ชีวิตคู่ของน้ำยและแฟนสาว ได้มีการวางแผนการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันเหมือนกับคู่รักต่างเพศทั่วไป โดยต้องการความมั่นคงและการยอมรับจากคนในสังคม เห็นได้จากความต้องการกฎหมายรองรับสำหรับกลุ่มคู่รักเพศเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lund (2009) ได้ศึกษาเรื่อง Intimate practice, Conjugal ideals: Affective ties and relationship strategies among Lala (Lesbian) Woman in contemporary Beijing โดยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการแต่งงานและความสัมพันธ์ในการเป็นอยู่ของกลุ่มหญิงรักหญิง พบว่า การแต่งงาน

คือการต่อรองเงรเงรที่เป็นการยอมรับบุคคลที่รักเพศเดียวกันที่ถูกกดขี่จากบรรทัดฐานสังคม การแต่งงานจะสามารถลบล้างสถานะเดิมให้กลายเป็นสิ่งปกติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

1. แม้มนุษย์ได้ก้าวข้ามกระบวนทัศน์แบบสมัยใหม่มาสู่กระบวนทัศน์แบบหลังสมัยใหม่แล้วก็ตามทัศนคติมุมมองเรื่องเพศตามลักษณะทางกายภาพแบบยุคสมัยใหม่ก็ยังคงอยู่ โครงสร้างทางสังคมที่ไม่เอื้อต่อกลุ่มทอมบอยรวมไปถึงกลุ่มเพศทางเลือกอื่น ๆ ยังคงกดทับและซ้ำเบียดกลุ่มชายขอบเหล่านี้ นำไปสู่การกีดกันทางเพศตั้งนั้นการดำรงอยู่ของกลุ่มชายขอบท่ามกลางกระแสสังคมที่มีบรรทัดฐานเรื่องเพศตามสรีระร่างกายเท่านั้น ย่อมถูกกดขี่จากการให้ความหมายเพื่อนำไปสู่การแบ่งแยกพื้นที่ทางสังคมเพียงชายและหญิง ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเปิดพื้นที่เพื่อให้สังคมกลุ่มเพศทางเลือกได้มีโอกาสแสดงตัวตน มีที่ยืนในสังคมมากขึ้นนั้น อาจทำให้สังคมเกิดการยอมรับและปรับเปลี่ยนทัศนคติมุมมองเรื่องเพศมากขึ้น

2. การเปิดเผยเรื่องราวสู่สังคมผ่านเรื่องเล่าครั้งนี้จากผู้ให้ข้อมูลหลักถือเป็นจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ ที่อาจนำไปสู่การถอดถอนมายาคติความเชื่อแบบเดิมเพื่อก้าวสู่ความเท่าเทียมอย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจส่งผลไปถึงแนวคิดทางกฎหมายที่รองรับกลุ่มคนชายขอบให้ไม่เป็นบุคคลที่ถูกละเลยอีกต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การกีดกันทางเพศยังคงเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไปในสังคม ไม่ว่าจะอยู่ในสถานที่ทำงาน หรือแม้แต่ภายในครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เปิดกว้างสำหรับกลุ่มเพศทางเลือกเหล่านี้ ทำให้การดำเนินชีวิตในบางเรื่องของกลุ่มคนเหล่านี้

อาจเป็นไปได้ยาก เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม
กลุ่มคนชายขอบจึงต้องการกฎหมายที่เหมาะสม
และให้โอกาสก้าวเข้าสู่โครงสร้างทางสังคม ดังนั้น

จึงควรศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของกฎหมาย
สำหรับเพศทางเลือกเพื่อสนองนโยบายการลด
ความเหลื่อมล้ำของคนในสังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นภาพรณัฏ ะหวานนท์, กิตติกร ลันคติประภา, อุษณีย์ ธโนศวรรย์, และธีรวัลย์ วรรณโนทัย. (2554). *การสร้าง
ความฉลาดรู้เรื่องเพศในวัฒนธรรมบริโภคนิยม*. กรุงเทพฯ: เอเอ็นทีออปติกเอ็กเพรส.
- นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ. (2557). *แนวคิดทฤษฎีเรื่อง ความหลากหลายทางเพศ*. สืบค้น 20 มีนาคม 2558, จาก
<http://www.sac.or.th/main/uploads/article/Sexual-diversity.pdf>
- ปิยลักษณ์ โพธิยวรรณ. (2554). ผลจากการเปลี่ยนแปลงเพศสู่การพัฒนาตัวตนคนข้ามเพศ. *วารสาร
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 1(1), 79 – 94.
- รัชนิชา ไชยลังการ. (2555). การสร้างอัตลักษณ์ทางเพศในแบบหญิงรักหญิงของกลุ่มแรงงานหญิงในนิคม
อุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน: พลวัตและการต่อรองของพื้นที่สังคมและตัวตน. *วารสารเพศวิถี
ศึกษา*, 2(1), 197-228.
- Carr, L. C. (2007). Where have all the tomboys gone? Women's accounts of gender in adolescence. *Sex Role*,
56(7), 439 – 448.
- Dunn Gillian A. (2003). A Passion for Sameness? Sexuality and Gender Accountability. In weeks, Jeffrey;
Holland, Janet and Waites, Matthew. (Eds.), *The new family*, (pp.66-83). London: SAGE Publications
Ltd.
- Ekins, Richard. (1997). *Male Femaling: a grounded theory approach to cross-dressing and sex-changing*.
New York: Routledge.
- Lund, E. E. (2009). Intimate practice, Conjugal ideals: Affective ties and relationship strategies among Lala
(Lesbian) Woman in contemporary Beijing *Sexuality Research & Social Policy*, 6(3), 3-14.
- Oxford University. (2007). *Shorter Oxford English Dictionary (Sixth Edition)* :Oxford University Press.
- Patton, M.Q. (1990). *Qualitative Evaluation and research methods*. (6th ed.). California: SAGE Publications.
- Randal, W. (1999). I plan to be a 10 Online literacy and Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender student.
Computer and Composition Journal, 16(1), 73 – 78.
- Simon William. (2003). The Postmodernization of Sex. in weeks, Jeffrey; Holland, Janet and Waites, Matthew.
(Eds.), *Sexualities and Society*. Cambridge: Polity Press.
- Wong, D. (2012). Doing gender, doing culture: Division of domestic among lesbians in Hongkong. *Women's
studies international forum*, 35(4), 266 – 275.